מא: טרף בקלפי פרק רביעי יומא

והאי עולה אזלא לגבהה. לאו לגבהא לגבור קאמר לקין המזבח דהאמר נפ"ק דשבועות (דף יב:) דאין מקילין בעולת העוף אלא לגבהא דזכאל דוכתא אמרינן לגבהה היינו לשופרות לגבהא לגבור וי"ל הא דאין מקילין בעולת העוף היינו דאין לוקח לכתחילה מן המעות של הנדבה עופות להקיץ אכל אי מתרמי ממילא כי הכא מקילין בו[1] אבל קשה אמאי לא מייתי ליה עולת יחיד כי הא דתנן בגזיר פרק מי שאמר הריני נזיר ושמע (דף כד.) האשה שנדרה בנזיר והפרישה את בהמתה והפר לה בעלה וכו' עד החטאת תמות העולה תקרב עולה ושלמים יקרבו שלמים וי"ל שאני התם דיון דבכר הפרישה כל קרבנותיה הוקבעו לה לשמה אבל הכא דלא לקח כל קרבנותיו לא הוקבע לו להכי אזלא לגבהא לגבור אי נמי נ"ל דהכא קאמר סתמא אזלא לגבהה ולא קאמר תקרב עולה דקאמר התם לפי שאין נפקותא בדבר ואין חילוק בין עולת העוף הבאה בשביל זורק לאותה שהיא באה נדבת לגבור לחידי ואידי אין טעונין סמיכה ולא נסכים דעוף אין טעון נסכים ולא סמיכה אבל עולת בהמה שהיא באה בשביל יחיד טעונה נסכים משלו ואם היא קרבן אנשים טעון סמיכה וכשהיא באה נדבת לגבור נסכיה קריבין משל לגבור ואין טעון סמיכה ואם היה כהן עבודתה ועורה שלו כשהיא באה בשביל יחיד אבל כשבאה נדבת לגבור עבודתה ועורה לאנשי משמר הכי מפורש בתמורה בפרק ואלו קדשים (דף כ:) ואף על גב דאיכא נפקותא לענין עבודתה שמקריבה אפילו במשמר שאינו שלו מין הלא אין כהן לא נפקא מיניה מידי קאמר סתמא אזלא לגבהה:

שלש לשונות. הא דלא נקט נמי של שעיר הפנימי נ"ל משום דהכיא לא הוה אלא כדי שלא יתערב לא הוה לה שיעור כלל אבל הני מין דיש בהן לוקח הוה להו שיעור וזה של שעיר המשתלח היה בו לוקח לידע אם הלכין כדכתיב כשלג ילבינו (ישעיה א):

מאי איכא למימר. והא הכא לאו בשעת לקיחה ולאו שעת עשייה היא וקבע ליה: **לא תימא ואחר כך אמר אלא ואח"כ לקח ואמר.** זו למטאת זוז לעולה דעבדי מנאי דמחסרי תיבה אחת על ידי שכחה ומימלא להו בין ואחר כך לקח לואחר כך אמר: ופרכינן **לקח.** אם כן מוסיף ומביא חוכתו בהמה מדמי חטאתו מאי ניהו הכי איכא מעות שכבר לקח העוף: **דפריק ליה.** ומוציאו לחולין ומוסיף מביתו וקונה מן המעות בהמה: **והא אין פדיון לעוף.** דהכי תנן במסכת מנחות (דף ק:) אבל העופות והלבונה והכלי שרת אין להם פדיון אלא נאמר אלא בבהמה: **כגון [שלקח] פרידה אחת.** גחל אחד לקח מן הלבונה דמעות והכי קאמר תנא אי עולה זבן הני מעות דקיימי חטאת ניהו ומוסיף עליהן ומביא חוכתו והאי עולה דזבן אלא לנדבה: **אי חטאת וכו'.** הוקבעו מעות לבור הני לעולה על ידי לקיחה זו ואין מוסיף עליהן ומביא מהן חוכתו אלא מביא מן המעות עולת נדבה והחטאת שלקח תמות ומביתו יביא מעות ויקח בהמה: **שאני מלורע.** דכתיב (ויקרא יד) זאת תהיה תורת המצורע ולא אמרת: **ריש לקי.** עני שהביא קרבן עשיר: **הא הא רבי רחמנא** (א). תורה אחת לכל המצורעין כולן יוצאין בקרבן עשיר: **והמניא.** בגיחותא: **וגילף מיבה.** לטמא מקדש: **ואם דל הוא.** מיעוט הוא מלורע הוא דעשיר שהביא קרבן עני לא יצא אבל שאר חייבי קרבן עולה ויורד לא: **מתני' כנגד בית שילוחו.** כנגד שער שהולילוהו בו: **ולנשחט.** מפרש בגמרא: **גמ' אקשירה קאי.** דקאמר לו לשון כנגד לוחרו: **או אהעמדה קאי.** (ב) והכי קאמר ואת שעיר החטאת העומד לשמיעה מעמיד כנגד מקום בית שמיעתו: **שפיר.** דתו לא מערבי אהדדי שזה קשור בראשו וזה בגופו ולא באחרים שאלו קשור עליהן לשון ושל אחרים אינו קשור: **אלא אי אמרת.** ולנשחט אהעמדה הוא דקאי ומשום א) דקשירת שעיר המשתלח לחודיה קאמר אלא יתערבו זה בזה ולא באחרים בשלמא (ג) שעיר הפנימי דהאי מיערב היה והאי לא קשיר ביה אבל באחריני מיהת מיערב אלא לאו שמע מינה אקשירה קאי שמע מינה

מאי איכא למימר לא תימא ואח"כ אמר אלא אימא ואחר כך לקח ואמר לקח מוסיף ומביא חובתו מאי ניהו דפריק ליה והא [1]אין פדיון לעוף אמר רב פפא כגון שלקח פרידה אחת אי עולה זבן מוסיף ומביא חובתו מדמי חטאתו והאי עולה אזלא לנדבה אי חטאת זבן אין מוסיף ומביא חובתו מדמי עולתו והאי חטאת אזלא למיתה גופא א"ר אלעזר א"ר הושעיא מטמא מקדש עשיר והביא קרבן עני לא יצא ורבי חנא א"ר הושעיא יצא מיתיבי [2]מצורע עני שהביא קרבן עשיר יצא עשיר שהביא קרבן עני לא יצא שאני התם דכתיב [3]זאת אי הכי רישא נמי הא רבי רחמנא תורת והתניא תורת לרבות מצורע עני שהביא קרבן עשיר יכול אפילו עשיר שהביא קרבן עני ת"ל זאת ונילף מינה מיעט רחמנא [4]ואם דל הוא: **מתני'** [5]קשר לשון של זהורית בראש שעיר המשתלח והעמידו כנגד בית שילוחו ולנשחט כנגד בית שחיטתו בא לו אצל פרו שניה וסומך שתי ידיו עליו [6]ומתודה וכך היה אומר אנא השם [7](חטאתי עויתי ופשעתי) לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושך אנא השם כפר נא לעונות ולפשעים ולחטאים שעויתי ושפשעתי ושחטאתי לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושך ככתוב בתורת משה עבדך [8]כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו והן עונין אחריו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: **גמ'** איבעיא להו ולנשחט אקשירה קאי או אהעמדה קאי ת"ש דתני רב יוסף קשר לשון של זהורית בראש שעיר המשתלח והעמידו כנגד בית שילוחו ולנשחט כנגד בית שחיטתו שלא יתערב זה בזה ולא יתערב באחרים אי אמרת בשלמא אקשירה קאי שפיר אלא אי אמרת אהעמדה קאי נהי דבחבריה לא מיערב קטיר ביה והאי לא קטיר ביה באחריני מיהת מיערב אלא לאו שמע מינה אקשירה קאי שמע מינה

א"ר יצחק שתי לשונות שמעתי אחת של פרה ואחת של שעיר המשתלח אחת צריכה שיעור ואחת אינה צריכה שיעור ולא ידענא הי מינייהו אמר רב יוסף ניחזי אנן של שעיר המשתלח דבעי חלוקה בעי שיעור ושל פרה דלא בעי חלוקה לא בעי שיעור מתקיף לה רמי בר חמא דפרה נמי בעי כובד א"ל רבא כובד תנאי היא ודפרה לא בעי חלוקה איתיביה אביי [9]כיצד הוא עושה [10]כורכן בשירי לשון אימא בזנב לשון א"ר חנין אמר רב עץ ארז ושני תולעת שקלטתן שלהבת בשרה מיתיבי נתהבהב הלשון מביא לשון אחר ומקדש אמר אביי ל"ק כאן בקולחת כאן בנכפפת רבא אומר כובד תנאי היא דתניא למה כורכן כדי שיהיו כולן באגודה אחת דברי רבי [11]רבי אלעזר בר' שמעון אומר כדי שיהא בהן כובד ויפלו לתוך שריפת הפרה כי אתא רב דימי א"ר יוחנן שלש לשונות שמעתי אחת של פרה ואחת של שעיר המשתלח ואחת של מצורע אחת משקל עשרה זוז ואחת משקל שני סלעים ואחת משקל שקל ואין לי לפרש כי אתא רבין פירשה משמיה דרבי יונתן של

היא. לקמן בשמעתין: **לילד הוא עושה.** במסכת פרה (פ"ג משנה יא) תנן לה: **כורכן.** לעץ ארז ואזוב: **כנגד הלשון.** מדקתני שירי מכלל דאיכא תו: **כוצב הלשון.** סרוקה במסרק ונעשית קלרה לראש האחד כמין זנב: **שקלטתן שלהבה.** ולא נפלו לתוך שריפת הפרה אלא נתהבהבו באויר: **ומקדש.** כלומר ונותן שם. כל מעשה פרה קרי לה קידוש: **נקולחת.** אם שם עליה עמוד שלהבת זקוף למעלה נקלח של עשב גבוה צריך להניח אחר והא דאמר רבי חנין בשירה בנכפפת אם שלהבת (ד) נמוכה וכפופה ומסובה לגחלתה וקריבן ביה אל תוך: **שיהיו כולן כאגודה אחת.** דבעינן שיהו נלקחין בכת אחת דכתיב (במדבר יט) ולקח עץ ארז ואזוב ושני תולעת: **ואחת של מלורע.** דכתיב ביה נמי (ויקרא יד) ושני תולעת ואזוב: **ואין לי לפרש.** ואיני יודע לפרש איזו גדולה ואיזו קטנה ואיזו בינונית: של

מאי כשיר אלא אמר רב אשי אמר רב אמי אמר רב יוסי בר חנינא אמר רב אלעזר בר' שמעון אומר כדי שיהא בהן כובד ויפלו לתוך שריפת הפרה